

**Praxis Beneficiariorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrivm Doct. Ac Comitis, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

**Rebuffi, Pierre
Coloniae, 1610**

De dispe[n]satione super defectu naturaliu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

Clausula latissimè constitutiones, indulta, cæteraq; priuilegia non obstat, etiam si ad verbum eo efficienda in signa let facienda mentio: nam quò ad hoc vultura pone haberi pro sufficienter expressis.

da in nro. Non omittendum, quod si in dispensatione ad regularia commendam petatur derogatio priuilegiorum, puta Clunia. ordinis concessorum, & insignatura dicatur, & cum derogatione priuilegiorum dicto ordinis concessorum, nec sit illud verbum, latissimè extendenda: tunc in bullam non poterunt narrari priuilegia, & illis derogari, sed tantum poterit dici non obstat priuilegiis dicto ordinis concessis, quibus derogamus: sed illa derogatio minus sufficiens erit: Ideo sis cautus, vt ista cures in signatura conscribere, quemadmodum suprà not. in tract. signat. grat. [Item non vallet prouisio nisi fiat mentio huius ordinis Cluniacensi, etiam cum clausula generali, non obstat. docto. in c. cum ordinem. de script. facit. sacro sancta. de elect.]

*Prouisio, &c. Hæc dictio, & dictio i-
tatem, & dummodo ferè & qui par-
tur, & restrinquit ac modificant præ-
dencia. L. Lucius. §. que habebat & L. ita tam-
en. f. ad Trebel. Lucas de pena in L. C. de col. f. u. d.
fiscal. li. n. scripti in gl. ita tamen §. i. de mand. A-
posto. in Concor. & sic Papa dispensare vult,
vt hæc incompatibilia simul à minore te-
neantur, dummodo istæ ecclesiæ debitis
non fraudentur obsequiis.*

*Secundò ne animarum cura negligatur, clem. i. de præbend. soletque poni hæc clausula in dispensationibus super plura-
litate, maximè quando conceditur episco-
po, vt possit retinere beneficia cum episcopatu, & quando dispensatur cum mi-
nore ad curatum, & si dispensetur de non
residendo, vel quando beneficii curati fit
vnio, ac quando dispensatur de non pro-
mouendo: quibus casibus de stylo curia
Roma. solet hæc addi claus. vt animarum
cura non negligatur.*

*Tertiò quod si qua alia onera illis inco-
patibilibus immineant, quod nullatenus
negligantur, se ipsorum onera supporten-*

De dispensatione super defectu na- talium.

V Ideamus de dispensatione super de-
fectu natalium vt vocant pragmati-
ci Curia Rom. certum est dominum non debet
prohibuisse, de scorto natus recipere, in ecclesia
& ne in ecclesia ministraret. Deutero. 23. ca. recipit.
Non ingredietur manzer, hoc est, de scorto natus
in ecclesiam domini usque ad decimam genera-
tionem. ca. innoruit de elect. c. per venerabilem,
in fi. qui fil. stat. legit. sic declaratur in c. nisi
cum pridem. de renun. sic quod in illis, qui
paternavitia non sequuntur, possunt suf-
fragari iurites, qui inducent summum
Pontificem ad dispensandum, si morum
honestas eos commendabiles reddat. ca.
presbyterorum. 56. distin. nam vnde cuncti
nascantur homines. si parentum vita
non sequentur, honesti & salui erunt.

Qq 2

*Clausula
latissimè
constitutiones, indulta, cæteraq; priuile-
gia non obstat, etiam si ad verbum eo ef-
ficienda in signa let facienda mentio: nam quò ad hoc vultura pone
haberi pro sufficienter expressis.*

da in nro.

Non omittendum, quod si in dispensatione

ad regularia commendam petatur

derogatio priuilegiorum, puta Clunia.

ordini concessorum, & insignatura dicatur,

& cum derogatione priuilegiorum di-

cto ordinis concessorum, nec sit illud ver-

bum, latissimè extendenda: tunc in bullam

non poterunt narrari priuilegia, & illis de-

rogari, sed tantum poterit dici non obstat

priuilegiis dicto ordinis concessis, quibus

derogamus: sed illa derogatio minus suf-

ficiens erit: Ideo sis cautus, vt ista cures

in signatura conscribere, quemadmodum

suprà not. in tract. signat. grat.

[Item non val-

let prouisio nisi fiat mentio huius ordinis

Cluniacensi, etiam cum clausula generali,

non obstat. docto. in c. cum ordinem. de

script. facit. sacro sancta. de elect.]

Dictiones

it. ianer.

dummodi

& pro-

uiso

equi-

paratur.

Clausula

riunum-

rum cura

non negli-

giatur quæ

do apponi

dóceat.

Privilig.

Clunia-

& Gen-

moni-

ad illorum

beneficiu-

m.

UNIVERSITÄTS-

BIBLIOTHEK

PADERBORN

De virtutis
parentum
nō est quis
vixi peran-
dus.

c. Vnde cuncte. ibidem: & nunquam de virtutis erubescamus parentum, sed illud vnum queramus. Semper amplectamur virtutem, non est omnino nec de virtute, nec de virtute parentum, aut laudandus aliquis, aut culpandus.

2 Nemo vero inde aut obscurus, aut clarus est: imo etiam ut consideratus aliquid dicamus, aut expressius, nescio quomodo magis ille resplendet, qui ex parentibus natus a virtutibus proflus alienus, quam ipse qui fui Dei virtute mirabilis. *Sunt perba* *Ioan. Chrysost. in c. nunquam. 59. distin.*

Rationes
prohibicio-
nis bastar-
di ne ingre-
diantur ec-
clesiam ad
ministran-
di gratia.

3 Verum ne iniuria tales prohibiti fuiscant, videantur, huius prohibitionis causa triplex assignari potest. prima est dignitas & excellentia clericalis, & sacramentorum, quae turpibus & infamibus committi non debet. c. inter. de excessib. prela. & regul. infamibus. de reg. iur. in 6. l. neque famos. c. de dignitate. lib. 12.

4 Secunda ratio est in detestationem criminis paterni, quod plerunque detestatur in filio, ut puniantur temporaliter. *cap. quarto. cum sequ. 6. 3. 1. & 1. quisquis. c. ad leg. Iu. maiest. ca. vergentis de hereti. & ne diffametur ecclesia. Card. in. presentium, de filio presbiter.*

Filiivititia
parentum
sequi so-
lent.

5 Tertia est ratio incontinentiae parentum, scilicet enim filii vita parentum laetius sequi. *cap. si gens Angelorum. 56. distin. & dicitur. scilicet solet similis filius eius patri. glo. in L. qn. d. si nolit. §. qui mancipia. f. de ediliu. edic. Gofred. in summa. de filio. presb. Et quia iure præsumitur is incontinentis, cuius pater fuit. cap. 1. & ca. si gens. ibi libidinifurenes. 56. dist. *Ioan. And. virg. semel. de reg. iur. in 6. referit Alciat. in tract. presum. in reg. 1. vers. 24. & si- cut incontinentia vxoris labefactat virum. cap. in coniugio. 72. q. 1. & cap. si cuius. 34. dist. sic & multo fortius incontinentia patris maculabit filium: ut Gofred. afferit in d. summa.**

6 Sex item rationes afferit Præpos. in ca. presb. erorum. 56. dist. igitur illarum aliqua ratione cessante: non cessabit utique prohibito. §. affinitatis de nupt. in iust. quam obrem opus erit dispensatione.

7 Ex his itaq; reperio multas a iure po-

stea factas prohibiciones: prima quo ad ordines: quia postquam dominus prohibuit illis ingredi eccliam, per quamdam consequentiam, ordines quoque denegavit eis, nec non primam tonsuram. *cap. 1. & per iurum. de filiis presb.*

8 Tamen poterit naturalis ex episcopi dispensatione primam tonsuram & ordines minores sumere, ac beneficium superplex obtinere. c. i. de filiis presb. in 6. sed non satis maiores ordines sine Papæ dispensatione. *neq. c. i. eod. tit.*

9 Ceterum requiritur, quod Episcopus ante collationem benefici vel tonsuræ dispenset cum hoc illegitimo, alias non valebit actus. nec conferendo videtur dispensare de a. in d. c. i. quod secus esset in Papa, nisi Episcopus hoc sciret. *Per. s. ibi contra alios. sed prima communis est. & tenenda. Episcopus tamen non potest dispensare ad curatum; vel ad dignitatem, nec vel prius quidem ut hic præbendam in ecclesia cathedrali obtineat. de Roe. decis. 136. voluerunt, sic carlo inno. [sub tit. de fil. presb. deci. 2.] & decis. 408. de aliis in antiqu. gl. in §. item censuit. in verb. Caike. de spon. col. in prag. quanuus Arch. videatur tenere con illegit. train d. cap. 1. & Old. cons. 215. puncta. & lat. in cons. 104. in 1. vol. ac 10. de Selua in tract. debet. fat. in 3. part. q. 16. [sub tit. de resuptione spoliat. de cit. 16.]*

10 Ego autem annuereim primæ sententiæ per text. in d. c. i. ibi. & obtinere beneficium, cui cura non imminet animarum, dummodo sit tale, super quo per ipsum Episcopum valeat dispensari: ergo episcopus nec in omnibus quidem simplicibus valet dispensare, videlicet in canoniciatibus. *70. dist. c. sanctorum.*

11 Imo Episcopus in nullo simplici dispensat, in quo pater ante ministraverit, teste Steph. in tract. de liueris grat. tit. de qual. & statu benef. vers. primo quod sit illegitimus, & ita seruat stylus curiae Romanae, ut Episcopus nullo modo in præbendis Cathedralis ecclesiæ dispenset cum illegitimo, propter honorem & præminentiam illius ecclesiæ. c. quanuus. de presb.

12 Adde etia quod si illegitimus fuerit ad sacros ordines promotus sine dispensatione,

Illegitimus ne, demum celebrauerit, non tamen effi-
d ordines citur irregularis: quia hoc non est iure
promotus si cautum, licet peccet celebrando. doct. in
ne dispen. cap. fin. de cleric. excom. minist. Spec. in titu.
fauore nō lassis & dispensa. §. iuxta.

14 Vnde in bulla, quam hic illegitimus
imperabit, oportet quod faciat mentionem
de defectu natalium, & quod eo non
obstante assumpsit maiores ordines: sed
de irregularitate quam non incurrit, non
est opus facere mentionem. doct. in cap.
i. de re iudic. lib. 6. & ita seruat stylus curiae
Romane, ut afferit Prepos. in c. Aposto. 56. dist.
15 Secunda prohibito generalior est, ne
illegitimus beneficium vel beneficia habeant in ec-
clesia, tanquam beneficiarii. d. cap. i. de filiis
habere pro- presb. & per totum in decretal. & in 6. vnde
si illegitimus impetraverit beneficium nō
valet impetratio, nisi facta mentione de-
fectu natalium. c. 2. illud in 6.

16 Sive beneficia conferantur eisdem
in titulum, sive in commendam: imo si
pater cedat commendæ, non tamen illa
poterit conferri filio suo bastardo: vel si
refignerit titulum beneficij, illegitimus fi-
lius illud nullo modo potest habere: sive
pater cedat, sive alius nomine suo: quia
Commenda in hoc regno non differt à ti-
tulo: *riplene docui supradicta. de commendatione*.

17 Veruntamen si media persona ha-
buerit illud beneficium in commendam,

vel in titulum: purgatum erit vitium:
quicquid in contrario doct. dicant de com-
menda. Et ita seruantur in regno, vt na-
turalis dispensatus ad beneficia possit habe-
re beneficium, etiam si pater ministraverit
mediatae.

18 Prohibentur etiam ad dignitates ec-
clesiasticas, & personatus sine dispensatio-
ne Apostolica promoueri. c. fin. eo. iii. Ad

beneficiis
in quo pa-
rio. l. vir gradatim. §. i. de munere & honor.
ter min-
fraud. si-
19 Tertia prohibito est iuris canonici,
legitimus etiam
obtemere
prohibetur pos. in sumum. 56. dist. in fin. c. ex parte a; de testib.

20 Ne scilicet beneficia iure hæreditario,
& sanguinis concedi videantur. c. ex trans-
missa. & c. conquerente, de filiis presb. cap. i.
de preben. licet quidam instanter petant
eo prætextu beneficium conferri, quod
plures de eorum familia illud habuerunt:
quæ ratio potius inducit ad eos repellen-
dum, ne successio procedat in beneficiis.
c. venerabilem, circa fin. ver. insuper. de elect.
vbi Panorm. quem sequitur Dec. in cap. Inter Beneficia
not. 2. de rescr. Vnde scribit Gratia. in cap. iure herede
Apostolica. 8. q. i. his verbis. Apostolica au-
tariorum nō de-
prohibemus, ne quid ecclesiæ & feruntur.
præbendas, præbendas præposituras, ca-
pellanias, aut reliqua ecclesiastica officia
hæreditario iure valeat vendicare, aut ex-
postulare: quod si quis improbus, aut am-
bitionis reus attetare præsumperit, debi-
ta poena multabitur, & postulatis carebit.
21 Limitatur nisi pater ministraverit.
ibidem solon de facto. cap. constitutus. ibidem,
vel ut conductor, & sic nomine alieno.
arg. l. quæstum. ff. de iniur. vocand. cap. con-
stitutus. eodem.
22 Vel nisi purgatum fuerit vitium: vt Purgatunc
pote quia facta fuit collatio post dimissio-
quando ce-
nem patris extraneo, qui demum extra-
featur vi-
neus postea resignauit filio: tunc quia il-
lud vitium purgatum fuit per mediæ per-
sonam, non erit opus dispensatione, dum
aliás sit legitimus, intellige si præfatus ex-
traneus adeptus fuerit possessionem, &
ministraverit d. c. ad exirpandas.
33 Secus si statim resignauerit: fieret e-
nim fraus, vt simulatque resignatio facta
est in fauorem extranei, ipse statim in
fauorem filii aut nepotis resignaret, quod
est reprobatum, ne fiat fraus nominis, seu
personæ ad personam, reg. fraus. de reg. iur.
m. & sic censuit Senatus Paris. pro do.
de Rochebaron, contra filium episcopi
Annicien.

14 Hodie vero per declarationem Cle. Bastardini
mentis 7. anno incarnationis dominice quam bene
1533. nonas Iulii Pontificatus sui anno 7. sicutiaque pa-
cautum est, ne villo vñqñam tempore ba-
renies obti-
stardi habent beneficia ecclæiarum, in qui-
nuerunt
bus pater præfectus fuit: nec valeat dis-
habere pos-
penatio in contrario, eo quod non sine sum.

Q q 3

turpitudine est, ut filius pro patre ministret: & turpitudo patris ibi relevatur: ob id nūa fiat mentio huius declarationis clē. vel per æquipollens, non valebit dispensatio: quod est notandum.

Nepos non potest habere beneficium, in quo ministravit auus.
25. Idem in nepote, qui non potest habere beneficium, in quo ministravit auus. re beneficium gloss. in cap. ad extirpandas ead. & cap. presbyterorum. 86. distin. vbi Cardin. & in ca. Apostolica. vbi & Archidia. cap. 8. quæst. i. Panor. & alii in c. 2. de arbitr. & in c. accedens, de accusat. Bened. in repet. cap. Raynus, in verb. & vxorem. num. 69. de testam.

26. Licer quidam dicant eum posse præfici, quamdiu pater viuit, secus si fuerit mortuus: cum tunc nepos ingrediatur locum patris, & sic tanquam filius reputatur. *l. Gallus. ff. de liber. & posthum. ego indistincte putarem locum esse prohibitioni, siue pater viuat, siue non: quia filii appellatione venit nepos.* *l. liberorum. ff. de verb. fig. & sic fieret, legi fraus: nam qui non posset dare filio, nepoti cōcederet.* Adhæc eadē ratio procedit in nepote, quæ in filio, siue pater superest sit aut mortuus: quia semper videtur successio. & *l. gallus.* in hoc locum non habet.

27. Amplia etiam in nepote legitimo descendente ex spurio, vel spuria, ut loquitur d. cap. ad extirpandas, de filiis presbytero. vt etiam in prohibitione contineatur, & ita censuit Senatus Tholosa. contra nepotem ex filia spuria Rogerii le maistre, pro d. Io. de ruptiis. anno 1534. & pronunciatum in vigilia Pentecostes.

28. Et sic nepos quamvis legitimus non potest recipi ad beneficium, in quo auus ministravit, potest tamen sumere ordines & habere alia beneficia non obstante macula patris: *vt docet text. in cap. dominus, & Pr. pos. in cap. presbyterorum. 56. dist. nec non succedere, & alios actus exercere, dum aliud canonicum non obstat: vi in simili dicit tex. in cap. vmo de cestate & qualitat. mō.*

Pater filii beneficium habere potest. 29. Non prohibetur tamen pater habere beneficium filii, scilicet in quo filius ministravit, tum quod hoc non inueniatur expressè prohibitum, tum etiam quia odiosum est, ergo potius restringendum, *l. cum*

quidam. ff. de liber. & posthum. cui dici potest, ordine turbato succedit Bulgare nato. gl. in l. nam & si parentibus. ff. de inos. testa. & quia hoc etiam rarum est, vt filii thelaurizent parentibus, & eis beneficia resignarent.

30. Nepos etiam, quem vulgariter nuncupamus patrui, vel auunculū non prohibetur habere beneficium sui patrui vel a. auunculū. cap. ex partei. de offi. deleg. & d. c. 2. prohibetur vbi Panor. de arb.

31. Verū si dispensetur cū filio vt possit obirent præfici in ecclesia, in qua pater ministravit, solet in signatura inscribi, dummodū simul non ministrant, propter decorum, modo & domus Dei. d. c. cum decorum, eo. & hoc docet Staphil. in tractat. de liter. gratic. titul. de ministris. & stat. benef. vers. primo, quod sit.

32. Nullus præterea legatus dispensare potest, vt filius etiam legitimus habeat il lud beneficium, in quo pater ministravit: filium eiū decidit text. in cap. dilectus, de filiis presbyt. in qua ter nisi Papa hoc ei expressum concellerit, pater non

33. Quarta prohibito est, vt filius nedum frumentum prohibetur obtinere ecclesiā, in qua beata pater ministravit proxime, sed etiam illā in qua præfector est pater, vt pote quia Episcopus. c. adhuc, de filiis presbytero.

34. Idem si pater esset curatus, & filius vellet esse vicarius perpetuus. c. conquerentur. c. ad extirpandas, de filiis presbytero.

35. Etiam si filius non habet ministrare, idoneo non poterit habere canonicatum, vbi pater est Episcopus, vely vbi aliud beneficium obtinet. *Anto. & alii in d. c. ex transmis. ibid.*

36. Si vero sint dissimilia beneficia poterit. cap. adhuc ibidem. Et afferunt quidam hanc prohibitionem procedere tantum in illegitimis: indecorum enim est, vt in altaris officio illegitimus filius impudico patri ministret. c. cum decorum, eo. & hoc est sine dubitatione.

37. Sed & in legitimo idem dicit, gl. in c. ad abolendas, ibidem per illum. text. ibi, ne canonicorum filii maxime spuri canonici sunt. Ego putare hanc prohibitionem tantum habere locum in illegitimis, perrationem superius dictam, quia scandalum præbet filius spurius, quando cum patre ministrat

nistrat, quod non facit filius legitimus: & ad hoc est tex. in d. c. adhuc, & huius est sententia Cald. cons. 1. eod. iur. quem refert & sequitur, Dec. m. cap. inter. 2. not. de rescrip.

Canonici f. 38 Nec refragatur. cap. ad abhendam, ibi, huius dupli maximum spuri: quia ex canoniciis filii possunt oriri in dupli differentia, primo naturales tantum, si canonicus nondum sacram initiatus sit, & progenuerit ex soluta: sivero sacerdos fuerit, tunc natus ex eo spurius est. c. nisi, de renun. igitur vult tex. filios canoniconum non posse canonicos esse, nec prefici in ecclesia, in qua pater est canonicus, quia sunt illegitimi, & maxime si sunt spuri, id est geniti a patre presbitero.

39 Sed concilium non ideo vult prohibere, quin legitimi filii possint esse canonici in ea ecclesia, in qua pater est canonicus, vel episcopus, & sic puto intelligenda ista iura: quamvis doct. valde super his dubitent, & ista opinio de consuetudine seruatur, ut nusquam viderim a legitimo peti dispensationem obtinendi canonicum in ecclesia, in qua pater legitimus habet. De Ripa in d. c. inter, in 4. not. de rescrip.

40 Quinta, genitus illicite cum uxore propria, videlicet post votum utriusque emisum, cum sit bastardus, debet hoc in impetracione exprimere, videlicet quod sit genitus & procreatus ex legitimo matrimonio quidem, sed pater & mater ingressi fuerant religionem, & postea ex congresu fuit genitus, hoc dicit. gl. in c. ministri. 8. distin. & in ca. cum multa. 12. q. 2. doctores in c. literas. de filius presbyter.

41 Sivero natus si licite, utpote ab uxore, quae maritum suum ignorabat esse sacerdotem, tunc illius bona fides excusat, ut faciat hunc filium legitimum. cap. cum inhibito, de clandest. depon. cap. 2. & cap. ex tenore, qui filii sunt legi, quamobrem tunc ille nulla indiget dispensatione, cum vere sit legitimus propter bonam fidem matris

42 Veruntamen si probauerim aliquem esse filium sacerdotis, sufficit ad transferendum in eum onus probandi, se fuisse progenitum a sacerdotio, aut bona fide matris. cap. inter. exateras, de rescrip. quae

dona fides presumitur, quando publice matrimonium est celebratum. t. si. rbi. doct. de ritu nupt. ff. vel quando vocatis amicis contractum fuit. Pano. & alii in c. 2. qui filii sunt legit.

43 Et de his omnibus & singulis prohibiti: onibus, si locus eis sit, opus est in dispensationibus facere mentionem, alioqui subreptitia erit impetratio: nec non si loco pluri: yna tantum inferatur, doct. in c. 2. eo it.

44 Item duobus modis cum his dispensationibus satur a iure, & ab homine, a iure inquam cum bastardis illegitimus ingredietur religionem. c. i. dis & a iure. q. a religionis ingressus omnem absterre, & ab homine. git maculam. c. non licet. 19. q. vlt. ut inferius dicitur abundantius [in ill. seq.] Ab homine dispensatur videlicet a Papa ad omnia, ab Episcopo ad beneficium simplex, & ab minore ordines. c. i. eo til. lib. 6. ut superius dictum fuit.

45 Nec quidem legatus dispensare ad dignitates, & curata, nec ad maiores ordines penitentiam poterit, per tex. iuncta gl. in d. c. i. in f. eod. & in illegit. Paris. cons. 136. flante, m. nu. 26. in 4. vol. nisi a missis.

Papa hoc ei speciatim concessum fuerit.

46 Verum quia superius dictum fuit dispensationem sine causa factam non valere, dubium esse potest, quae causa legitima dispensandi sint in his naturalibus. Resp. tex. in c. inmoruit, de elect. his verbis, multa in hoc casu dispensationem inducere videbantur, literarum scientia, inorum honestas, vita virtus, & fama personae: unde in dispensationibus istorum haec dicuntur.

47 Ex predictis apparet quod circa il. Dispensare legitimos multiplex dispensatio concedi oportet cum solet, Primò ut tonsurā, & ordines sacros illegitimus assumere possint: quod est eisdem ad tonsurā muniter a iure prohibitum. ca. cum in cun. & ad ordinis, de elect. & c. i. & per votum de filiis presbyter. c. per venerabilem, in f. qui filii sunt legit.

quo eaf si Papa dispenset simpliciter, ut ordines sumere possit, intelligitur de minoribus, non de maioribus. arg. c. 4. fol. 42. dicitur, si quidem odiosa est dispensatio: quam obrem non extendenda reg. odia, de reg. iur. & superius scripti in effectu dispensationes, & hoc docet Specula in eotu. q. postremo, verificatur quid si dispensatum est.

Dispensan- 48 Secundò hic dispensatus ad ordines
dum cù il- etiam facros, non censetur dispensatus
legitimo ad vt beneficium habeat: quia diuersa sunt.
beneficia. *ca. 11. eo. lib. 6.* & quia dispensatio non ex-
tenditur, ut superius dixi: nempe illegiti-
mus non est capax etiam pensionis eccl-
esiastice quæ prouenit ex beneficio. *cap. ex-
terpande, in fin. & ibi doct. de prob. Hieron.
Gigas in tractat. pen. i. quæstio. 16.* & quia loco
beneficii habetur. *cap. ad audienciam. 2.* de
rescript. & fructus pars rei habentur. *l. fru-
ctus. ff. de rei vend.*

Dispensatus 49 Quinimò dispensatus ad beneficia
ad benefi- etiam quæcunque generaliter, non tamè
ciù non cen- censetur dispensatus ad pensionem, nem-
setur dispé- pe quia hoc est odiofum, non extenden-
satus ad p- dum. *ca. quamvis. & c. cui de non sacerdotali.*
sionem. *de prob. lib. 6. Fel. in c. ad audienciam. 2. de re-
scrip. Gigas. d. q. 18. & seq. sed forrè contra-
rium est verum, re alibi dicam.*

50 Tertiò illegitimus dispensatus ad v-
num non censetur ad plura dispensatus,
etiam simplicia beneficia. *c. si. cod. iit. in 6.*

Dispensatus 51 Quarto dispensatus illegitimus sim-
ad inū be- plicerit, ut possit habere beneficium non
neficiū, plu- poter habere curatum. *d. c. i.* quia maior
ranon pote- doneitas in illis requiritur. *ca. cum in illis.*
rit habere *de prob. in 6.* ideo oportet exprimere in dis-
pensatione & præbendas ac canoniciatus
curatum. *ca. quamvis. i. de prob. in 6.*
aut digni- 52 Quinto est exprimendum. quod et-
tatem. iam dignitates habere possit, alias dispen-
satio non extenditur ad eas: ut doct. asse-
runt in *cap. fin. eo iit. in 6.* & superius dictum
fuit, imo etiam si fuerit expressum quod
dignitates obtinere possit, adhuc non po-
terit obtinere dignitates curatas, per *d. ca.*
cum in illis. ideo hoc quoque exprimendū
erit in dispensatione.

53 Sexto personatus, officia & parro-
chiales ecclesia debent exprimi, quæ admo-
du supra dixi prosequendo bullā dispensationis.

54 Septimo dignitates maiores in eccl-
esiā pof pontificalem, & principales in ec-
clesiis collegiatis. *ca. fin. de prob.*

55 Octauo quod obtinere possit in illa
ecclesia in qua pater ministravit, exprimē-
dum est, ve si pater est ibidem præfectus,
aut canonicus. *c. pen. cod.*

56 Nono si concedatur dispensatio ille-
gitima seculari, intelligetur ad secularia
pro qualitate personæ. *l. plenum. §. equitii. ad bene-
ff. de usu & habita. vnde si regularia velit ob-
tinere, requiritur expressio in dispensa-
tione, & contrà, cum hoc de iure non po-
lit. c. super. eo. deregul. Ioann. And. in reg. que
a iure, de reg. iur. in 6. in Mercu. Barba. in cap.
possessiones, dereb. eccl. non alien. c. cum de be-
neficio, de prob. lib. 6.*

57 Decimò si duo velit in eadem eccl-
esiæ, & vt dicunt, sub eodem techo obtinere
debet exprimi: aliàs non licebit habere
duo in eadē ecclesiæ. *c. literas. de conces. pr. ch.*

58 Undecimo si quod habeat beneficium,
illud est exprimendum. *ca. si proponent, &
ca. ad aures. ac. c. cum adeò. de rescri. c. non po-
test de prob. in 6.*

59 Duodecimo in secunda dispensati-
one debet facere mentionem primæ. *ca. 2.*
de filiis presbyter. in 6. sed non tenetur in im-
petratione beneficij facere mentionem
dispensationis super pluralitate. *c. non po-
test. de Rota dec. 280. in antiqu. l. sub iit. de ap-
pell. dec. 24. l. Ias. in l. nec damno. c. de precib.
Imper. offeren.*

60 Ultimo debent ista narrari in disposi-
tione, nec sufficeret in non obstante hoc
inserere, vel in executiuis, per textum in

*cle. prima. de pre. Calder. conf. 4. illo. iit. vel
supplentes omnes defectus, & quos de-
fectus tollere videatur, plenè scribit Pre-
pos. in c. Cenomanensu. col. 1. 56. dicit non e-
niam communiter videtur Papa tacitos de-
fectus tollere, quos videlicet ignorat. *cap.
1. de constitut. in 6. AEgid. Bellanera, conf.**

32. pro introducione. col. pen. vers. ad quart.

61 Adhuc qualitates spuriatatis veni-
unt in dispensatione exprimendæ, alio-
qui legitimatio, vel dispensatio nulla est: exprim-
erihabet dec. Rota. iit. qui filii sint legit. & ple-
nè Felim. in cap. postulati, col. 4. & seq. de re-
script. *cap. immotus, de elect. & dicetur in 3.*
parte, infra in materia legitimæ, in res. miss.
(Sufficiet tamen exprimere se genitum
ex presbytero & soluta, quamvis sit ge-
nitus ex vidua, quia per mortem viri sui
hæc fuit soluta, ut dimitte restatur. *Paul. Ergo*
ex.

expressio fuit sufficiens. c. si. de secun. nupt. vbi. not.)

62 Si tamen in prima legitimatio & dispensatione qualitates omnes qui expresserit, & postea factus habilis impetrat beneficium, sufficit dicere se pati defectum natalium, licet qualitates alias non expresserit: nam haec ultima impetratio non est nisi executio priuæ dispensationis quamobrem ad illam se referre debet. arg. l. s. de defens. §. i. ff. de interrog. actio.

63 Quinimò si legitimis dispensatis ad beneficium curatuum vnum impetraverit, trans vnu non facta mentione dispensationis ad plurimum r. valebit impetratio: sicut afferunt dom. de Rota dec. 280. n. antiq. & Hier. Gigas in tract. sur facere de penit. q. 20.

64 Idem dicunt doct. in licentia data ad dispensandum, quandoquidem exigua est gratia: nec difficultior redditur Papa quam obrem non alia requirit spuriatatis expressio: sed hodie nec solet licentia peti, aut concedi: doct. in cl. vna, de renuncia.

65 Item si quis impetrat facultatem recipiendi fructus in absentiâ gratia studii, non est necesse spuriatatis qualitates exprimere: nam omnibus fluidere volentibus concedi solet. c. cun ex eo, de elect. in 6. hodie quoque haec facultas non impetratur.

Qualitas
facultatis
spuriatatis
experi-
menda
Religionis
ingressu. 66 Addendum est, quod illegitimus per legitimam religionis, & professionem sit legitimus quo ad ordines, ut sine alia dispensatione promoueri posuit. c. presbyter. vnu. 56. l. i. c. i. de filiis presbyter. Archit. in cap. si. ibidem. lib. 6. Odora. cap. i. 25. puncta. Ad ordines, inquam, tam maiores, quam minores. d. c. i. gloss. inc. 2. de apost. sicut olim quo ad successiones dat is curia legitimus hebat. §. quibus, de hered. que ab inlesia defer. in iust. l. eos. C. deb. s. q. si. pome publ. mon. subeun. libr. 10. quia religio maculam omnem abstergit. text. in print. auch. de mon. ch. coll. 1. quia citius virtutibus perfectus; ideo alia non requi-

ritur perfectio. gl. in ca. quantumlibet. 47. dist. c. non licet. 21. q. vlt. alioqui esset contra intentionem ingredientis religionem, quæ est vel esse debet, vt Deo seruiat, & tamen hoc facere non posset.

67 Verum iste monachus factus non c. Illegit. setur habilis ad obtainendum episcopatum, mis factus nec alias dignitates minores, vel maiores, monachus non abbatiam sui monasterii, nec curata non est hab. beneficia, nisi accedente Papa dispensa- bilis ad e- tione. d. c. i. & si. eo. & ibi doct. quia. c. i. id pisco- prohibet, et tex. concili. contra quod non tuis. & di- potest episcopus dispensare, per gl. inc. cum gnatates maiores. dilectus, & electi.

68 Ino nec quidem simplicia beneficia nec ad cura- ficularia, cum lit. regularis, obtainere poter- ta. etiam ex episcopi dispensatione. d. c. a.

super eo, de regular. cap. monachus. c. siccupis, & c. placuit. 16. q. i. sed manualia non curata sic. cap. i. & cap. prop. suis, eod. vbi. no. & in clem. i.

de supplend. negligi p. c. l. u. Ioan. Andr. in reg. que a ure, in f. de reg. sur. libr. 6. in Mercurial. ne. quia per hoc non refringitur flabilitas

clausi. cum ibi monachus maneat ut ob- res. tis. h. c. dientarius, ad abbatis nutum reuocandus ad claustrum. Secus esset in beneficiis ali-

is secularibus & hoc plenè docet Prepos. in sunna. 56. [Abund. Lido. Roma. in interpre- aub. familiier. in 7. special. causa pia circa vlti- mas voluntates. C. ad legem Fal. 1.]

69 Etiam religiosus impetrando benefi- monachus cium tenetur facere mentionem de de- tenetur in cto natalium: r. r. dicitur consulere Petr. Paris. impera- conf. 44 pro dicit Hieronymo, col. i. in 4. rol. cum 2. ionibus fa- non sit omnino integer per ingressum re- cere men- ligionis.

70 Et an episcopus dispensare possit il- defectu na- legitimum ad pensionem, Hieron. Cigas talium.

in tract. de penso. q. 17. dicit posse in illis c. si. Episc. cura- bus quibus potest imponere: tamen de eo. illegitimus fluctuante generali regni episcopi nullam ad pensionem imponunt pensionem, in consequens, nec non dispen- super hanc pensione dispensare valebunt. s. ant.

Et ita feruatur in forensi iudicio: licet for- Irregulari- te de iure esset contrarium. tas ex deli-

71 Præterea non tollitur per ingressum & pro- religionis irregularitas ex deo. & culpa nisi non tolli- illegitimi proueniens, vt siue erit homici- litur per in- da: tunc vero maxime quando religionem gressum re- ligionis.

Rr

ingreditur propter crimen, gl. in c. hoc ne-
quaquam. 7. q. i. securus in illa, quæ venit ex
macula solius illegitimitatis absque culpa:
ut ea quæ prodit ex delicto patris, gl. & doct.
inc. cum deputati. de iud. & doct. in c. 2. de apo-
sta. Prepos. in sua summa, 56. dist. gl. & doct. in c.
1. & fin. de eo qui furuit ord. recepit.

72 Nisi quo ad actus temporales: vnde
ille qui non poterat esse testis, quia periu-
rus, vel furti condemnatus, si religionem
professus fuerit, testificari poterit: ingressus
enim iste purgavit maculam quo ad
temporalia: r. no. gl. Panor. & Fel. in d. capit.
cum deputati, & in capit. testimonium, de re-
frib.

73 Qui vero sint irregularares, & quo-
plex est irregularitas, tractat Spec. in tui de
lapis & dispens. & Soc. in repe. ca. ad audienti-
tuan. de homicid.

Dispensa- 74 Vidi dubitari de illegitimo seculari
suis secula- dispensato ad quæcumque beneficia, qua-
ris an post liacunque, &c. qui demum ingressus est
religions religionem confert eidem prioratus re-
ingressum gularis, an possit vi dispensationis illum
regularia obtainere: videbatur non posse, quia secu-
lare pos- dum qualitatem personæ tempore dispen-
sationis videbatur solum ei prouiden-
tia. dum, & sic de seculari, cum id temporis se-
cularis esset. arg. l. si non forte. §. liberius: ri-
bi. Iass. de condit. indeb. l. plenum. §. equit. si
de r. habita.

75 Contrarium est verius, quia dispen-
satio ista generalis erat, per quam factus
erat capax: & inclusum erat quocunque
beneficium. vt si factus sit religiosus, possit
ei conferri prioratus regularis, pro qual-
itate sua personæ: & attendi debet tempus
vacationis, per cap. ei cui, de præb. lib. 6. cap. si
eo tempore de ref. ibidem, facit. l. si. C. de ref.
mili.

76 Idem dixi in minore, qui nominatio-
nes impetravit, & ad curata, & ad non eu-
rata: qui si fuerit maior tempore vacatio-
nis beneficii curati, vt illud acceptare pos-
sit, intrat. non m. qu. 9. m. 51. & sequ. r. b. a-
lia adduxi.

Commen- 77 Quamuis dispensatio concessa secu-
lari ad quæcumque, non faciat eundem ha-
bilem ad regularia in commendam reti-
couedit.

nenda, quandiu secularis remanet: ne du-
plex concurrat dispensatio, videlicet su-
per defectu natalium, & super qualitate
beneficiorum quod esset absurdum, nisi
fuerit expressum: vt supra dixi: Sed hoc
casu poterit commendam Papa concede-
re, non vero ordinarius.

78 Imo quando prouidetur patienti de-
fectum natalium, etiam per commendam
secum debet dispensari, vt non obstante
dicto natalium defectu beneficium illud
commendatum recipere, licetq; retinere
possit: & hoc est de stylo curia Roma.

79 Nota casum singularem, in quo licet
collatio beneficii facta illegitimo ab ordi-
nario non valeat: tamen si ille ad sacros or-
dines promotus fuerit ante collationem,
& postea spoliatur beneficio, restituetur
& iure recipiet fructus, cum altari seruat:
ca. veniens, & sequ. de filii presbyter. c. cunse-
cundum de præb. retinereq; potest illud in
odium ordinarii, qui illum ordinavit, & il-
li contulit, ne cogatur mendicare in op-
probrium totius cleri. capit. diaconi. in g.
dist.

80 Ideo non licebit ordinario, qui con-
tulit illud alteri conferre, licet vacet, sed
a Papa poterit impetrari. arg. tex. in c. si tibi
absenti, de præb. in 6. vnde cum hic battardus
coloratam habuerit possessionem, fecit
fructus suos, nec ob hoc factus est inhabi-
lis, nec eget rehabilitatione quod ad fructus
perceptos.

81 Imo si hic illegitimus fuerit ad vnum illegi-
dispensatus, & postea illud permutauit
cunsecundo, non poterit secundum reti-
nere. c. non potest, de præb. in 6. si tamen secun-
di fructus receperit, non tamen efficitur
inhabitabilis, quia iuris autoritate recipit, cum
Deo seruat. c. veniens, & ideo non eget re-
habilitatione.

82 Tamen si iste fuerit dispensatus ad-
vnum, & illi collatum fuit vnum beneficium
super quo longo tempore litigauit, nunc
componit pensione data, an illam pen-
sionem retinere possit. Respond. posse, quia
nunquam obtinuit beneficium pacificum:
ideo hæc pensio vicem habet beneficium, ad
quod erat dispensatus.

*Bulla di-
fensatio-
nem non ex-
peditur si
multum
inflati, &c., quam declarauit superius in bulla di-
natalium
spenſationis.*

83 Si vero beneficium obtinuerit pacifi-
cē, & cum effectu, & postea vellet pensio-
nem habere, vel aliud beneficium, non
poterit, intelligitur enim de primo. d. c. non
multum, de prab. in 6. nisi adesset clau. loco di-
bulla propria-
misi, &c., quam declarauit superius in bulla di-
natalium
spenſationis.

84 Dispensatio ad duo vel tria per can-
cellariam vix solet expediti simul cum
creatione protonotariatus, sed cum dua-
bus bullis sic, nam taxae diuersae sunt, nam
que taxa protonotariatus solet dari came-
ratio, taxa vero dispensationum vice can-
cellario, & ita solent ex stylo curia Ro-
duo fieri diplomata.

85 Sed tamen nullam taxam à me quis-
quam protonotariatus receperit, quia
proprio motu, & gratis atque ex animo
hoc mihi Reuer. do. concessisti, cum lega-
tio[n]is munere in partibus Gallic. fun-
geris, vnde est quod tuae dignitati perpe-
tuas again gratias.

86 Item in dispensationibus ad quæcumque
probastardis, non solet inseri clausula
ad dignitates maiores in cathedralibus,
nec ad principales in collegiatis, ne parat
inuidiam contra eum, qui omnino est in-
habilis: ut omnibus prædictiatur, ac eos re-
gat, ut alius consului.

Clausula 87 Ideo si in signatura petatur, & despe-
ciali ad vitam, solet cassari, & deleri: nisi
qui petit, fuerit docto, aut alias qualifica-
tus, ut doceat Stephan. in tract. de lin. gracie. ut de
modo & forma impetr. vers. hinc est, quia ista
clausula denotat, quod de speciali gratia
datur illi dignitatis in cathedralib. maio-
res post Pontificale, & principales in ecclesi-
is collegiatis: ut superius dixi in forma sig. &
bulle nouo prouisio. quod permitti nō debet

*Petenti fe-
cundum dispe-
nſatum ad ma-
iorates, si ad
dignitates, non
exprimendo maiores, nec prin-
cipales, videbitur etiam ad maiores, & prin-
cipales dispesatus: quia illa clausula refer-
tur ad petitam, per l. si defensor. ff. de interrog. Et
generaliter est ei concessum, ut petitur: er-
go & de illis dignitatibus etiam maioribus
intelligetur.*

89 Nec obstat reg. cancel. vbi requiritur
harum maiorum dignitatum expressio,
verum est: sed hic quoque in corpore &
petitione partis hoc fuit expressum, ergo
sufficiet: paria sunt enim exprimere per
se vel per relationem ad aliud. l. au. pretor.
§. i. ff. de re iudicat. l. certum, si certum per ideo
in bulla exprimi poterit.

90 Prædictis addendum est, quod in si. *Illegiti-
gnatura istius illegitimi debet inseri clausula* *mus dispen-
sationis* *non obstante defectu natalium: si tamen i-
fauis ad di-
pse petierit secum dispensari de dignitate, gniatam
etiam in cathedrali, exprimes defectu na-
tum: Sed in dispositione est clausula, & se defectu
cum dicta dispensatione obtinendi dicta natalium
dignitatem, &c. & desint haec verba, & su-
per dicto defectu natalium, an poterit da-
ri dispensatio super dicto defectu, & reip.
posse: quia postquam Papa concessit ei, ut
dignitatem obtinere posset, quam non po-
telt obtinere sine defectus natalium dispe-
nsatione: per consequens videtur secum di-
spenſatum super illo defectu, licet non sit
expressum, per l. Barbarus. ff. de off. pret. nā
hoc est accessoriū necſariū, quod
principale sequitur: ut superius scripsi.*

91 Adhæc bastardus in signatura petuit
secum dispensari ad quæcumque, etiam si
canonicus & præbenda, dignitates, per-
sonatus, &c. in cathedralib. etiam metro-
politanis, vel collegiatis, & c. in clausulis
tamen & in dispositione non est expre-
sum nisi ad quæcumque, quocumque &
cathedra-
qualiacumque, cum cura, & sine cura (ut
lis ecclesie).
Clausula
92 Nam clausula in dispositione refertur
ad clausulam in corpore scriptam, dum
dixit, ut præfertur qualificata: voluit ergo
Papa intelligere de quacumque qualifica-
tione petita, & sic etiam de dignitate &
præbenda in cathedrali: tum quia exceptio
firmitat regulam in non exceptis. l. i. ff. de re
gulis iuri, erat excepta dignitas maior, &
principalis, ergo super alii censemur Pa-
pa concedere, alias sumptuose dispen-
sationem.

satus ad beneficia non censetur esse dispensatus in ecclesia cathedrali, c. quamvis, de preb. libr. 6. Iordan de Selva in tract. de benef. inertia parte, questione 45.

Illegitimi dispensationes ad cathedralibus etiam ecclesiæ cathedralis non poterit obtinere duas prebendas in cathedralibus, nisi habeat clausulam, quam soleo apponere & secundam prebendam in cathedralibus etiam metropolitanis: & sic confulit cuidam illegitimo. Legitimus vero duas obtinere potest prebendas, etiam sine dispensatione consuetudine: ut supra dictum

93. *Nota etiam quod dispensatus ad duo, & ad canonicatus, & præbendas etiam ecclesiæ cathedralis non poterit obtinere duas prebendas in cathedralibus, nisi habeat clausulam, quam soleo apponere & secundam prebendam in cathedralibus etiam metropolitanis: & sic confulit cuidam illegitimo. Legitimus vero duas obtinere potest prebendas, etiam sine dispensatione consuetudine: ut supra dictum*

94. *Non omissendum quod illegitimus regulariter tenetur in omnibus in petitionibus exprimere se illegitimum, & defectum natalium: alioquin impetrations a Papæ vel Legato impetrare sunt subreptitiae & nullæ. c. 2. rbi doct. de flis presbiter.*

Cautela vi
95. *Cautela tamen est super hoc, vt tu baſiardus in omnibus in ferratio in. non ex primat de feliuina natalium.*
qui non vis in singulis impetrations hoc exprimere / impetrare indultuā Papa, quo non tenearis ad id, solet ira regulariter dictari, Iulius, &c. Tibi in quibuscunq; impetrations, priuilegiis, literis, & indultis tam Apostolicis, quam aliis, gratiam vel iustitiam seu misericordiam continet, per te seu tuo nomine a fide Apostolica, vel illius legatis, aut a locorum ordinariis: vel alias qualitercumque de cætero impetrantis, nullam de defectu & dispensatione prædictis mentionem facere tenearis: nec propterea impetrations, concessiones, gratiae, mandata, priuilegia, literæ, & indulta, huiusmodi de subreptionis seu nullitatis vitio, aut defectus intentionis naturali, seu propterea nullatenus impugnari possint, sed validæ & efficaces existant, & tibi suffragentur in omnibus, & per omnia, perinde ac si de legitimo thoro natus es: seu in illis de defectu & dispensatione huiusmodi expressa mentio facta fuisset defectu prædicto, &c. auctoritate Apostolica tenore præsentium de speciali gratia indulgemus, &c.

96. *Sed haec litera non solent concedi sine compositione, quæ non solet remitti,*

qui tangit curie Rom. officiales, quorum *Compensatio* salaria Papa remittere non confundit: quia *non debet* peveni lensis officia, contrahere videtur *prædicto* cum ipsis, de non reuocando eos, nec in *officiali* toto nec in parte, *in leg. 4. c. 2. ff. quæ dicitur* *littera a hebreis, dicitur. B. d. in I. qui se parvus col. c. unde liberi. Bened. in reper. ca. Rayne. in reper. duas balens. num. 39. cum seq. de testa. & videatur eos in quo remitti, nisi ex magna causa hoc faciat, & cum familiaribus vel cum illis, qui sunt benemeriti de repu.*

97. *Veruntamen in simili vidi securus ob. Bidel. n. seruari in quatuor vniuersitatibus, in quibus doctor regens fui, ut cum doctoris re- remittant mitteant aliqua ex corum salariis. Bidel. salaria, si quoque nostri pro virili remittere cogi- quid di- rentur, licet essent ipsi soliti emere sua of- ficia: quod tamen eodem casu retento non mitteat putarem forte procedere, quando separa- sua. ta essent corum salario a salariis doctorum: quia non arguitur ex separatis. l. f. f. de calumniator.*

98. *Interdum etiam vidi in signatura dispensationis pro defectu natalium in clausulis ponere, & cum clausula, quod in quibuscunq; gratia prædictum defectum natalium exprimere non teneatur latissime extendenda, &c. & quod perinde habeatur in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo thoronatus fuisset, & istam clausulam soleo apponere, ne duabus impetrations quis grauerit: quod est vtile.*

99. *Adde etiam in non obstantis hanc clausulam non obstat statutis, etiam si ex pressè caueretur in illis, quod nulli illegitimum geniti in canonicos recipi, ac canonicatus, aut prebendas, dignitates, vel personatos. seu officia, vel quæcumq; alia beneficia, vel prælaturas in eisdem nullatenus valeant obtinere: & quod hoc iurare teneantur. videlicet an sint de legitimo matrimonio procreati: quæ quod ad personam tuam omnino tollimus, & etiam immutamus, eis quo ad alia in suo robore duraturis iuramento confirmatione Apostolica, vel quæcumque alia firmitate vallatis ne quaque obstante auctoritate Apostolica de speciali dono gratiæ dispensamus.*

100 For-

105 Forma huius dispensationis super defectu patralia docet Ioannes Andr. in Addit. ad Spec. in tit. de filiis presbyter. in vñ. alii, quæ etiam ex supra scriptis plenè concipi poterit.

101 Item aduentum, quod olim Panpræ solebat post salutationem in huiusmodi dispensationibus sic dicere, cum scriberet illegitimi illegitimæ gentes, quas vixit decorat honestas, naturæ virtutum inimicæ decolorat: quia decus virtutis genitrix maculam abstergit, in filiis, & pudicitiamorum pudor originis aboletur: cuiaque, & c. alia pro illegitimis nunc misericordia faciat.

De Dispensatione cum regularibus facta.

Sciendum est, quod cum religiosis secundum varias eorum qualitates plurimariam dispensatur, interdum cum non mendicante, alias cum mendicante.

Cur eligio. 2 Cum regulari non mendicante, sed dispensatur, ut beneficium obtineat in alio monasterio, quæ suo & alterius ordinis: quod la monachus bene locu[m] habere in diuersis monasteriis: quorum unum ab alio non dependet. c. i. p. cum singulari. & f. de præb. lib. 6. & nullas portentur cum dispensare, nisi Papa: ut ibidem dicuntur: & si secus factum sit, ut si collatio fuerit ab alio facta, quam à Papa, non vallebit, nec quidem à legato, nisi expressam ad hoc potestatem habente, quinimò est conferens priuatus potestate iterum conferendi, primo, & recipiens efficitur ineligibilibus, in d. 5. fin.

In eligibilius quonodo mulligatur. 3 Et quamvis ille textus utatur verbo ineligibilis, tamen intelligitur ille monachus inhabilis factus non solum ut eligatur: sed & ut ei beneficium conferatur. c. quisquis de electi. liceret enim appellationi electionis non veniat collatio: fallit nisi sit eadem ratione hic. c. cum in illis. §. 1. & 2. de præb. in 6. & hoc probatur in d. §. fin. cap. cum singulari, quia ratione non conuenit, ut homines diuersæ professionis, vel habitus simili in diuersis monasteriis socientur: ut verbis tex. in cle. 1. de electi. & tex. in cap.

in noua 16. que. 7. sicut habet. Qui in administrationibus sociantur, nec professione discrepant, nechabitu: nam coherere & coniungi non possunt, quibus studia, & vota sunt diuersa.

4 Sed hoc ideo dicit ineligibilis, propter frequentiam, quia frequentius siebant electiones in monasteriis c. monachis in fin. de statu monach. Sed noluit ob hoc excludere collationem, videlicet ut conferri beneficium ei possit, per aut. cassa. C. de sacro sanct. eccl. & gl. in clem. 1. de rescr. scripti in 6. q. tract. not. in Concord.

5 Quandoque dispensatur, ut religiosus Religiosus curatum habeat, & ecclesiam parochiale, sine dispensatione quod prohibetur in ca. monach. de statu monach. quia plangentis non docentis habet rationem officium c. monachis c. alia, & c. placuit. 16 q. bere non 1. & c. perseruit, ibid. c. 1. de c. monach. potest.

6 Quod est verum, nisi sit beneficium curatum sui ordinis, & per fundationem illis addictum, tunc ad præsentationem abbatis poterit curia prefici, etiam sine dispensatione. cle. vii professores, & ibi Bonifacius. 10. d. reg. cap. doctos, & c. seq. 16. q. 1. gloss. in summa. ibidem.

7 Dispensatur etiam cum regulari, ut Regularis seculare beneficium habeat in quo præfici. beneficium est omnino de iure prohibitus. d. c. monach. de statu monach. & in cap. officii, de elect. timere. sine cap. cum de beneficio de præbe. lib. 6. sunt enim regularia committenda regularibus, non non potest. & secularia secularibus. §. volumat, de collat. in Concord. cle. 1. de electi. cap. in noua 16. quis. 7.

8 Notandum est, quod licet monachus Monachus & regularis possit unum habere beneficium, tamen duo habere non potest, nec quidem capellam vel pensionem habere potest, aut portionem monachalem cum beneficio: nam quodlibet beneficium est incompatible monacho cum primo. ca. cum singulari. de præb. lib. 6. vbi sic dicitur. Singula officia singulari esse cōmittenda personis præsenti edicto probibemus ne aliqui monachi vel religiosi alii pluribus prioribus, vel ecclesiis absque sedis Apostolice autoritate præesse præsumant: nisi unus ex eis ab alio dependeat: vel ad-

Rr 3